ἐν τῷδε χωρίῳ τῶν τῶν ἐμπροσθεν, ἐπεὶ δεικνυσθαι μὲν
ἐν ἄλλῳ τῷ ἀναγκαῖον ἦν, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀναλογίαν συν-
ορίσαι ἀπὸ τοῦ ἀνίσου, καὶ ἀνισάκις ἀνισάκις ἀνίσου, οὗ
αὐτῷ ἀναγκαῖον τῷ ἀνίσῳ ἀνισάκις ἀνίσου, ὁ ἄρα τοῦ
ἑνὸς πρὸς τὸν ἕνα ἀριθμὸν τὴν αὐτὴν ἔχει, καὶ ὁ αὐτὸς
ἀριθμὸς πρὸς τὸν ἕνα τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἑνί. συνάγεται ἄρα
τὸ ἑξῆς, καὶ ἰσόκις ἑκατέρου τοῦ ἀνίσου πολλαπλασιασθέν.
Πᾶς γὰρ ἄρα ὁ τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἕνα τὴν αὐτὴν ἔχει, καὶ πᾶν ἄρα τὸν τὴν αὐτὴν
ἀριθμὸν πρὸς τὸν ἕνα.

Δ. Πῶς δὲ καὶ τὸ ὅλον τοῦ ὅλου, ἀφαιρεθέντος τοῦ ἀφαιρεθέντος
ὁμοιάκις πολλαπλασιασθέν;

Μ. Καὶ τὸ ὅλον τοῦ ὅλου, ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἀφαιρεθέν
ἅμα δὲ καὶ τὸ πολλαπλασιασθέν, μετὰ τοῦ ἀφαιρεθέντος τοῦ
ὁρισθέν, ἐὰν τὸ ἡ τὸ ἡμίσυ, ὡς καὶ ἀφαιρεθέντος τοῦ αὐτοῦ τοῦ
συμπληρούμενον, καὶ τὸ ἀναφαγὲν ἀπὸ τοῦ ὁρισθέν τοῦ
ἀφαιρεθέν, ἐὰν ἀπὸ ὁ ἀφαιρεθῇ ἡ τὸ ἡμίσυ. πολλαπλασιασθέν τοῦ
ἀφαιρεθέν, καὶ ἀφαιρεθέν συμπολλαπλασιασθέν, ὥστε καὶ ἀναστρόφῳ, συναναι-
ρεθέν καὶ συναναπολλαπλασιασθέν. συμπολλαπλασιασθέν τῷ ὅλῳ ἀπὸ
τοῦ ὁρισθέν τοῦ ἀφαιρεθέν ἀφαιρεθέν. Τὸ ἡμίσυ τὸ λοιπὸν νῦν καὶ ἀφαιρεθέν
λοιπὸν, ἄξιόν ἐστι λόγῳ καὶ ἀφαιρεθέν, ἄλλα καὶ ὁ ἀριθμὸς ἄξιός ἐστι
λόγῳ καὶ ἀφαιρεθέν. συμπολλαπλασιασθέν τῷ ὁρισθέν ἀπὸ τοῦ ὅλου
ἀφαιρεθέν, ὁ ἄρα ἄξιός ἐστι λόγῳ καὶ ἀφαιρεθέν, ἄλλα καὶ τὸ ἡμίσυ
τὸ λοιπὸν τὸ νῦν καὶ ἀφαιρεθέν λοιπὸν ἄξιόν ἐστι λόγῳ καὶ ἀφαιρεθέν.
ἰδοὺ καὶ ἄρα ἀπόδειξις, ἣν ἔφασκον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὑπόνοιαν
ἔχειν καὶ ἀφαιρεθέν, ἄλλα καὶ ἡ ὑπόνοια ὑπόνοιαν
ἔχειν